

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om planteskadegørere.
(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Også dette lovforslag er jo en genfremsættelse, og jeg skal henvide til det, vores ordfører på det tidspunkt sagde, da lovforslaget sidst var til første behandling.

Rønholt (KF):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra forrige samling og drejer sig om en revision af loven af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr eller som nu benævnt »planteskadegørere«. Alle planteproducenter og forbrugere har en fælles interesse i, at afgrøderne undgår angreb af farlige sygdomme og/eller skadedyr enten ved direkte bekæmpelse eller endnu bedre ved forebyggende foranstaltninger. Undgåelse eller forsinkelse af indslæbningen af nye ondarterede skadegørere udefra, vil det i langt de fleste tilfælde betyde store økonomiske fordele såvel for den enkelte planteavler som for landbrug og gartneri som helhed og hermed i sidste instans for hele samfundet.

På de fælleseuropæiske lister er for tiden opført i alt 212 farlige planteskadegørere, hvoraf kun 30 hidtil er etablerede i Danmark. Der er farlige planteskadegørere, som endnu ikke har fået fodfæste her i landet, men som, hvis det sker, vil kunne forårsage betydelige skader eller i hvert fald betyde

stærkt øgede udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger.

Lovforslaget har været til første behandling, hvor landbrugs- og fiskeriudvalget stillede 12 spørgsmål til ministeren. Flere af ministerens svar finder jeg tilfredsstillende, hvorfor jeg skal afstå fra at kommentere disse.

Dog finder jeg besvarelsen af spørgsmål nr. 12, foranlediget af en henvendelse fra Dansk Erhvervsgartnerforening, om, hvor meget en eventuel bekæmpelse af et angreb af ildsot i en planteskole ville kunne koste planteskollejereren, betænkelig.

Efter lovforslagets § 7 erstatter statskassen tab som følge af påbudt tilintetgørelse af planter eller planteprodukter, medmindre det tilintetgjorte er angrebet af eller befængt med planteskadegørere. Efter den gældende lovs § 6 erstatter statskassen tab, der måtte opstå ved påbudt tilintetgørelse af en afgrøde, såvel som fremtidige afgrødetab, der er en følge af foretagne foranstaltninger.

Efter lovforslaget er erstatningspligten således begrænset til tilfælde, hvor der påbydes tilintetgørelse af planter og planteprodukter, der ikke er angrebet af planteskadegørere. Motiveringen for denne begrænsning er ifølge bemærkningerne til lovforslaget, at planteskadegørere findes at være omfattet af den almindelige risiko for driftstab som følge af angreb af planteskadegørere. Jeg er ikke sikker på, at det i alle tilfælde er en retfærdig måde over for dem, påbuddet om tilintetgørelsen rammer.

Da det er lovforslagets hensigt at kunne sætte hurtigere og mere effektivt ind over for udefra kommende planteskadegørere, og da lovforslaget ikke medfører økonomiske og personalemæssige konsekvenser for det offentlige, støtter det konservative folkeparti ministerens lovforslag.

Povl Brøndsted (V):

Udtrykket planteskadegørere er dog et pragtfuldt ord. Jeg ved, at det ikke er noget, der er opfundet med denne lov, det er noget, der går tilbage til omkring 1960'erne, men derfor er ordet jo ikke særlig velfaldende i munden. Men vel, loven hedder altså lov om planteskadegørere.

Det er jo også på tide, at vi ligesom får samlet en hel del af lovene fra ældre tid op. Det er væsentligst loven af 1957, der her føl-